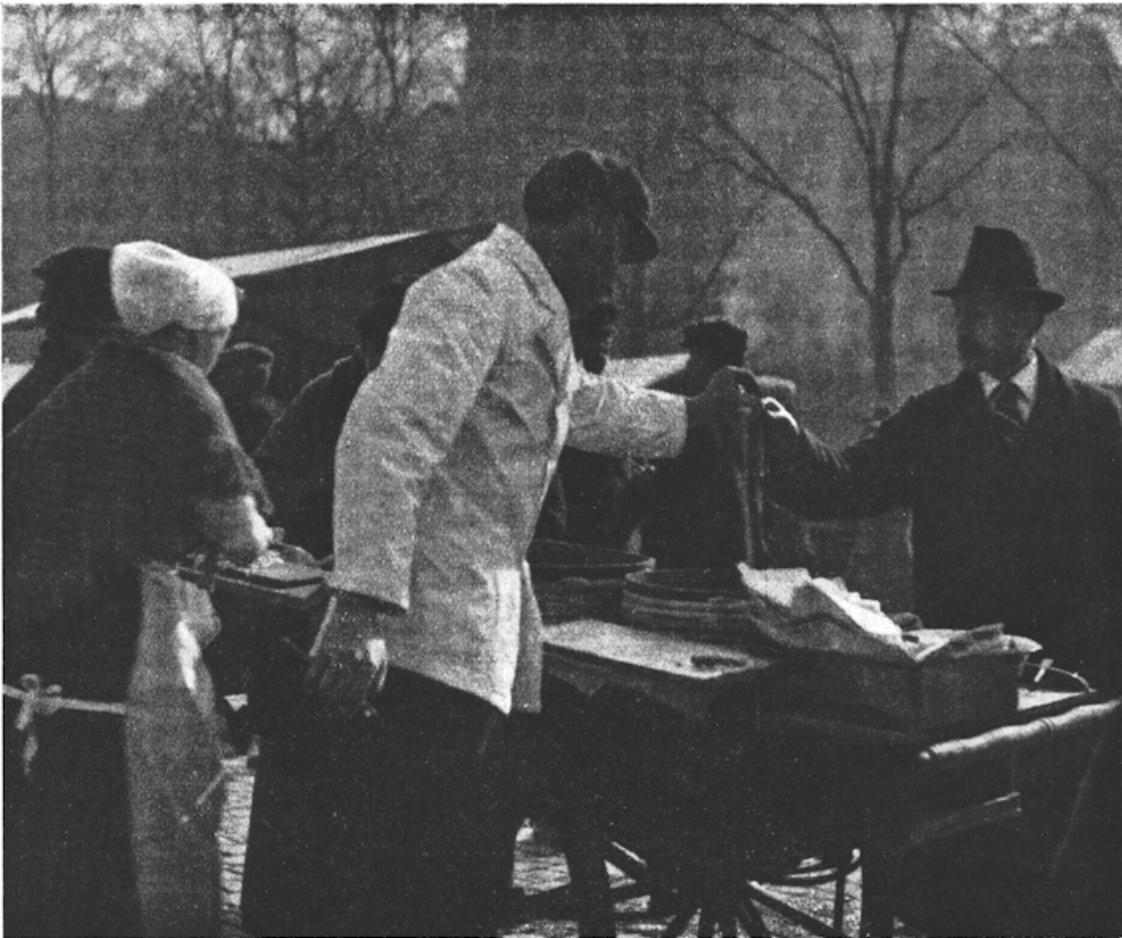

niet geprobeerd omdat het begoocheld wantrouwen van jaren een atmosfeer heeft geschapen, waar niemand een ander meer vertrouwt."

"In elk hotel is een systeem uitgedacht om te verhoeden, dat ik stilletjes zonder betalen verdwijn. En geen enkele directeur vraagt zich ooit af of die zoogenaamde oneerlijkheid niet een groote uitzondering vormt die gerust als kwade kans kan worden gewaagd. Aldus zijn de voorbeelden tot in het oneindige te vermenigvuldigen"

"Toch is er ook een andere levenshouding mogelijk. Ik heb in het buitenland kennis gemaakt met etablissementen, bijv. eet-etablissementen, waar een ieder geacht werd den juisten prijs van zijn consumptie in een gemeenschappelijke kassa te deponeren. Hier was geen enkele contrôle; ieder wisselde zijn geld uit den aanwezigen voorraad. Hier had iedereen zich rijk kunnen eten . . . En wat was het resultaat? Er was vertrouwen gegeven, er werd vertrouwen ontvangen. Nooit werd er een cent gestolen of

gesmokkeld, iedereen betaalde prompt en eerlijk het verschuldigde. En we vragen: is het menscheit wel zoo oneerlijk als de groote wijsheid van den rechtstaat het voor zijn lieve onderdanen heeft vastgelegd? We betwijfelen het . . . Druk den menschen het vertrouwen als een bijzonder compliment in de hand en zie naar de resultaten. Ze zijn dit alles zoo absoluut niet gewend dat ze zich hoogelijk geveid zullen voelen in dit geschenk als een groote kostbaarheid in zich zullen opbergen. Geeft volmaakt en zuiver vertrouwen en het zal u worden teruggegeven. Persoonlijk heb ik altijd getracht mijn medeburgers op deze wijze tegemoet te treden en altijd heb ik er de goede vruchten van geplukt."

Wat de „toepassing" van dit artikel betreft, daar ben 'k het van harte mee eens. Alleen — 't kan aan mij liggen, maar ik heb de contrôle bij de Spoorwegen nog nooit als 'n belediging of als 'n blijk van wantrouwen jegens mij persoonlijk opgevat. 'n Enkele maal kon 't optre-

Hollandsche Nieuwe.

Foto van D. F. Eberhardt, Baarn.